

عنوان مقاله:

تخیل در اندیشه ریکور و ملاصدرا

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت معاصر، دوره 6، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

محمدکاظم علمی سولا - دانشیار گروه فلسفه، دانشگاه فردوسی مشهد

سیده اکرم برکاتی - کارشناس ارشد فلسفه، دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر، به بررسی دیدگاه های ریکور و ملاصدرا در مبحث خیال و نقش موثر تخیل به ویژه در حوزه معرفت میپردازد. گرچه مبادی دو فیلسوف در این باره متفاوت است، در حوزه های خاصی شباهت های قابل توجهی در اندیشه های این دو ظاهر می شود. ریکور که یکی از فیلسوفان معاصر حوزه هرمنوتیک است از مباحثی نظیر نشانه شناسی، زبان شناسی، ساختارگرایی، و معرفت شناسی رایج در فلسفه تحلیلی، برای غنی ساختن هرمنوتیک استفاده بسیار کرده است. بدین سبب، مسیله زبان در اندیشه وی نقشی محوری دارد. تفاوت مبنایی اندیشه ریکور با ملاصدرا در مبحث تخیل، به این جهت است که در اندیشه ریکور، زبان، مبنای تبیین تخیل است. وی نقش تخیل در شناخت را از طریق زبان توضیح میدهد. اما ملاصدرا عمل تخیل در ایجاد معرفت را عمل قوه ای از قوای نفس می داند و مستقیماً به زبان نمی پردازد. اما به رغم این تفاوت مبنایی، هر دو فیلسوف تخیل را واسطه ای میان جهان اعیان و دنیای درون ذهن، میدانند و هر دو، این امکان را با مفهوم اجتماع دو امر متباین توضیح میدهند.

کلمات کلیدی:

تخیل، استعاره، خلق، معرفت، فعل انسانی، ریکور، ملاصدرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795713>

